



ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Λεωφόρος Ηρακλείου 145, 142 31 Ν. Ιωνία

Τηλ. 210 2592111- FAX 210 2592286, email: mailbox@kke.gr

Καταρχάς να σας ευχαριστήσουμε για τη δυνατότητα που μας δίνετε να παρουσιάσουμε τις θέσεις του ΚΚΕ για την ιδιωτική εκπαίδευση, για τα δικαιώματα των εκπαιδευτικών σε αυτήν. Είναι κρίσιμο πρώτα απ' όλα να θέσουμε το βασικό ζήτημα:

Στη δική μας αντίληψη, η εκπαίδευση δεν μπορεί να προσφέρεται ως εμπόρευμα. Να μεσολαβεί δηλαδή το κριτήριο της επιδίωξης του κέρδους ως προϋπόθεση για την ικανοποίηση των πολύμορφων μορφωτικών αναγκών που συνεχώς εξελίσσονται. Αυτό είναι το έδαφος για να μεγεθύνεται, η ούτως ή άλλως υπαρκτή σε μια ταξική κοινώνια, ανισότιμη πρόσβαση στο μορφωτικό αγαθό.

Φυσικά, αυτό δεν σημαίνει σε καμία περίπτωση πως εμείς παραβλέπουμε την ανάγκη με βάση τη σημερινή κατάσταση να υπάρχουν όροι και προϋποθέσεις, ώστε να μπαίνει φραγμός σ' αυτό που προσπαθούν οι ιδιοκτήτες των ιδιωτικών σχολείων, οι επιχειρηματίες της εκπαίδευσης, αποθρασυμένοι κυριολεκτικά από τις πολιτικές που ασκούν οι προηγούμενες, αλλά και αυτή η κυβέρνηση, να ζητούν «τα πάντα όλα», δηλαδή ουσιαστικά να μην υπάρχει κανένας έλεγχος, κανένα εργασιακό δικαίωμα, καμία εξασφάλιση και του εκπαιδευτικού.

Θυμίζω άλλωστε και την τοποθέτησή μας στη βουλή, τον Ιούλη του 2020, με αφορμή το απαράδεκτο νομόσχεδιο της κυβέρνησης της ΝΔ για την ιδιωτική εκπαίδευση. Σε αυτή λοιπόν, πέρα από την αυτονόητη καταψήφισή του, τονίζαμε-ανάμεσα στα άλλα- ότι επρόκειτο για ένα νόμο που πλήττει βάναυσα τον παιδαγωγικό ρόλο, αλλά και τα εργασιακά δικαιώματα χιλιάδων ιδιωτικών εκπαιδευτικών, ότι συνιστά παρέμβαση υπέρ των εργοδοτών, υπονομεύοντας καίρια τα εργασιακά δικαιώματα των εργαζόμενων εκπαιδευτικών, αλλά και ευρύτερα τον εποπτικό ρόλο του κράτους στη λειτουργία των ιδιωτικών σχολείων.

Κυριολεκτικά, οι εξελίξεις στην ιδιωτική εκπαίδευση επιβεβαίωσαν τη στάση του Κόμματός μας. Τι έχουμε ζήσει από τότε ακόμα πιο έντονα; Ελεύθερες απολύσεις χωρίς έλεγχο. Ελαχιστοποίηση της προστασίας των εκπαιδευτικών για να αποκρούσουν εκβιασμούς της εργοδοσίας, αν αυτή κρίνει ότι συμφέρον της επιχειρησης είναι όλοι οι μαθητές να αποφοιτούν με Αριστα ή αντιστρόφως, αν κρίνει ότι πρέπει να δημιουργήσει ένα σχολείο σκληρής "αριστείας", με αποκλεισμό όσων παιδιών δεν μπορούν να ακολουθήσουν.

Η καθαρή μας θέση σε σχέση με τον κυριολεκτικά οδοστρωτήρα των δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών, όμως, δεν μας αφαιρεί τη δυνατότητα να εντοπίσουμε τις ευθύνες των κομμάτων που έχουν κυβερνήσει την προηγούμενη περίοδο για το απαράδεκτο εργασιακό καθεστώς στο χώρο. Δεν ξεχνάμε ότι το 2017 ο κ. Γαβρόγλου, επικαλούμενος πιέσεις της τρόικας, άλλαξε το νόμο, που η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ είχε περάσει λίγους μήνες πριν, ανοίγοντας το δρόμο για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού από τον εργοδότη του: Δηλαδή, κρίση εκπαιδευτικής επάρκειας με καθοριστικό το ρόλο του διευθυντή της σχολικής μονάδας. Άλλωστε, οι εργαζόμενοι στα ιδιωτικά σχολεία ζουν, εδώ και χρόνια τώρα, σε καθεστώς έμμεσων και άμεσων απειλών, καθυστερήσεων στην καταβολή μισθών, εξωφρενικών απαιτήσεων της εργοδοσίας για ένταση

της εργασίας, ενίοτε "μαύρης" και απλήρωτης. Ολα αυτά, ίσχουαν και με την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Σε σχέση με τα πιο συγκεκριμένα ερωτήματα τα οποία θέτετε, τοποθετούμαστε ως εξής:

Για τα Κέντρα Μελέτης

Το ζήτημα δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί αποκομμένο από το συνολικό προβληματικό πλαίσιο της Εκπαίδευσης. Η ανάγκη βοήθειας εξωσχολικής είναι σύμπτωμα ενός αποτυχημένου εκπαιδευτικού συστήματος, που υπηρετεί βέβαια ένα βάρβαρο κοινωνικό σύστημα. Οι γονείς, ακόμη και από το υστέρημά τους, πληρώνουν για εξωσχολική βοήθεια από το Δημοτικό μέχρι τις τελευταίες τάξεις του Λυκείου. Μέσα σε αυτό το δυστοπικό για την υγιή ανάπτυξη της προσωπικότητας των παιδιών περιβάλλον βρίσκουν έδαφος οι δομές της παραπαιδείας. Πέρα όμως από τις διαπιστώσεις, σε αυτό το προβληματικό σύστημα, χρειάζονται άμεσες παρεμβάσεις. Πρώτα από όλα, πρέπει να χρηματοδοτηθεί επαρκώς το ολοήμερο σχολείο, για να αναβαθμιστεί και να πάψει να είναι παιδοφυλακτήριο, οδηγώντας πολλούς εργαζόμενους γονείς στην αναζήτηση εξωσχολικών λύσεων για το παιδί τους. Όσον αφορά το ζήτημα των εργασιακών σχέσεων, πρέπει κατ' ελάχιστον, να εξομοιωθούν ως αμοιβές και οι όροι εργασίας των εκπαιδευτικών στα Κέντρα Μελέτης με όσα ισχύουν για τα ΦΜΕ και τα ΚΞΓ.

Για την ανάγκη ενός νέου νόμου που θα θεσμοθετεί στοιχειώδη για τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς

Στη διατύπωση της ερώτησής σας αναφέρεστε στό φαινόμενο του big quit, που σαφώς υποδηλώνει τη δραματική χειροτέρευση της κατάστασης στο σχολικό περιβάλλον η οποία μάλιστα επιδεινώνεται από την εργασιακή επισφάλεια των ιδιωτικών εκπαιδευτικών. Είναι γνωστό ότι το Κόμμα μας στήριξε κάθε νομοθετική ρύθμιση που ενίσχυε, έστω και σε μικρό βαθμό, τα εργασιακά δικαιώματα των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, παρά την αντίθεση που συνολικά έχουμε απέναντι στους σχεδιασμούς των κυβερνήσεων, διαχρονικά, για την Εκπαίδευση. Χωρίς να είναι πανάκεια η ενισχυμένη εποπτεία του Υπουργείου Παιδείας, σαφώς ενίσχυε στο παρελθόν τη θέση του ιδιωτικού εκπαιδευτικού έναντι των πιέσεων του εργοδότη του. Είναι γνωστό, άλλωστε ότι σταθήκαμε και στεκόμαστε δίπλα στους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς στους αγώνες τους κατά των απολύσεων και της επιδείνωσης των εργασιακών τους σχέσεων. Πρέπει, όμως, να ληφθεί υπόψη το νέο καθεστώς που επιχειρείται να περάσει στο σύνολο της Εκπαίδευσης (ιδιωτικής και δημόσιας), συνδεδεμένο με την αξιολόγηση. Σε αυτό το πλαίσιο που ορίζουν οι διαδικασίες αξιολόγησης, είναι προφανές ότι η ενισχυμένη εποπτεία διαμορφώνει συνθήκες πίεσης εκ μέρους της διεύθυνσης του σχολείου (του εργοδότη, δηλαδή) προς τους εκπαιδευτικούς μέσα από τις διαδικασίες του δημόσιου ελέγχου. Προφανώς, είμαστε κάθετα ενάντιοι σε τέτοιες διαδικασίες αξιολόγησης.

Για το ζήτημα της αύξησης των μισθών στους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς

Το ΚΚΕ έχει καταθέσει μια σειρά τροπολογίες για την αύξηση των αποδοχών των εργαζομένων αλλά και για την κατάργηση νομοθετημένων διαχρονικά οικονομικών επιβαρύνσεων που πλήγησαν τους εργαζόμενους. Είναι εκκωφαντική η άρνηση τόσο της κυβέρνησης της ΝΔ, όσο και του ΣΥΡΙΖΑ και του ΠΑΣΟΚ. Είναι φανερό λοιπόν ότι υπάρχει κοινή στρατηγική που διαμορφώνει προτεραιότητες ώστε τα λεφτά να πηγαίνουν στους λίγους και όχι στους πολλούς που εργάζονται. Εννοείται λοιπόν ότι ως Κόμμα παλεύουμε για την

αύξηση των αποδοχών σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, ιδιαίτερα μετά τις περικοπές της προηγούμενης δεκαετίας και με δεδομένη την εκτίναξη του κόστους ζωής. Και εννοείται επίσης ότι αυτή η πάλη επιδιώκουμε να εκφραστεί στους χώρους δουλειάς συγκεκριμένα, ως στοιχείο των διεκδικήσεων των σωματείων, αχρηστεύοντας δηλαδή στην πράξη την απαγόρευση σύναψης συλλογικών συμβάσεων σύμφωνα με τους νόμους Αχτσιόγλου (ΣΥΡΙΖΑ) και Χατζηδάκη (ΝΔ).

Στο πλαίσιο αυτό αντιμετωπίζουμε και πιο εξειδικευμένα αιτήματα που αφορούν και την εξομοίωση των αποδοχών των εκπαιδευτικών στα ΙΕΚ με αυτές των εκπαιδευτικών σε Φροντιστήρια και σε Κέντρα Ξένων Γλωσσών, βάσει των οριζόμενων στο άρθρο 30 του Ν. 4415/2016, όπως αναφέρεστε στην ερώτησή σας. Δηλαδή, θεωρούμε ότι η σύναψη κλαδικών ΣΣΕ είναι θεμελιώδης προϋπόθεση για αξιοπρεπείς αμοιβές και συνθήκες εργασίας. Οι νομοθετικές παρεμβάσεις του 2012 ήταν απαράδεκτες και πρέπει να ακυρωθούν. Αυτό, βέβαια, δε σημαίνει ότι το προ του 2012 καθεστώς ήταν ιδανικό για τους εργαζόμενους.

Οι αμοιβές που ορίζονται στον 4415/2016, ο οποίος εν πολλοίς επιχειρεί να αμβλύνει το δυσμενές καθεστώς που δημιουργήθηκε μετά την κατάργηση ουσιαστικά των ΣΣΕ το 2012, είναι σαφώς ανεπαρκείς για να καλυφθούν οι ανάγκες των εργαζόμενων στα ΦΜΕ και τα ΚΞΓ. Παρόλα αυτά, στο βαθμό που ορίζεται με το άρθρο 30 του παραπάνω νόμου διπλάσιο σχεδόν ωρομίσθιο σε σχέση με τα προβλεπόμενα για το ωράριο και την κατώτατη αμοιβή στον ιδιωτικό τομέα, τασσόμαστε υπέρ της συγκεκριμένης πρότασης. Πάντως, η συγκεκριμένη ρύθμιση έχει ένα βασικό πρόβλημα, όσον αφορά το ζήτημα του καθορισμού της έννοιας της υπερεργασίας και των υπερωριών, όπως κατέδειξε πρόσφατη απόφαση του ΣτΕ και πρέπει να αντιμετωπιστεί με σχετική διάταξη-προσθήκη στο άρθρο 30 του 4415/2016.

Για το εντεινόμενο πρόβλημα της σχολικής βίας.

Πρόσφατα συζητήθηκε στη βουλή ο νόμος της κυβέρνησης για την ενδοσχολική βία. Είναι προφανές ότι πρόκειται για ένα σοβαρότατο πρόβλημα. Πρόβλημα κοινωνικό που αντανακλά γενικότερες αντιδραστικές διεργασίες σε αυτή τη βάρβαρη κοινωνία, όπου υπέρτατος νόμος είναι η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο και στο έδαφος αυτό παράγεται και αναπαράγεται η βία εντός και εκτός σχολείων. Και αυτό, όπως καταλαβαίνετε, αφορά και τα ιδιωτικά σχολεία που μάλιστα βρέθηκαν στο επίκεντρο της δημοσιότητας με αφορμή το απαράδεκτο γεγονός στο Αρσάκειο. Σε σχέση με τα ιδιωτικά σχολεία θεωρούμε ότι βασικό προαπαιτούμενο για να προστατευτεί ο εκπαιδευτικός είναι να ενισχυθεί η εργασιακή θέση του, προκειμένου να μη νιώθει ότι είναι επί ξύλου κρεμάμενος, με μια απόλυτη να είναι πιθανή, ακόμη και στο μέσον του διδακτικού έτους. Ριζική αντιμετώπιση, βέβαια, του φαινομένου αυτού θα υπάρξει μόνο αν σταματήσει η παροχή εκπαίδευσης να έχει το χαρακτήρα εμπορικής συναλλαγής μεταξύ γονέα και σχολείου, ακόμα και αν αυτή είναι σε ειδικό καθεστώς ρύθμισης και εποπτείας.

Όμως, πέρα απ' αυτή την τοποθέτηση, επιτρέψτε μας να θέσουμε ορισμένους γενικότερους προβληματισμούς για ένα θέμα που πραγματικά "καίει" γονείς, μαθητές και εκπαιδευτικούς.

Πρώτα απ' όλα είναι εντελώς προβληματικός και αντιεπιστημονικός ο ίδιος ο ορισμός της ενδοσχολικής βίας, όπως αυτός ψηφίστηκε από την κυβέρνηση της ΝΔ. Δίνει τροφή για απαράδεκτες και επικίνδυνες γενικεύσεις, θέτοντας – ανάμεσα στα άλλα- την έννοια της

παρεμπόδισης του μαθήματος ως στοιχείο της ενδοσχολικής βίας. Σημειώνουμε δε ότι ούτε ο Παιγκόσμιος Οργανισμός Υγείας λέει ότι σχολική βία είναι η παρεμπόδιση του μαθήματος.

Εμείς δεν κλείνουμε τα μάτια σε ένα υπαρκτό φαινόμενο. Φαινόμενο των καιρών. Γιατί πώς να το κάνουμε; Όταν η κυριαρχη τάξη σαπίζει, η σαπίλα κυριαρχεί. Εμείς λέμε και το παλεύουμε στην πράξη ότι σήμερα μπορεί να ανοίξει ο δρόμος για να καταπολεμηθεί η σχολική βία. Στη θέση της καλλιέργειας κλίματος γενικής απειλής μαθητών από μαθητές να μπαίνει το σύνθημα: "Ένας για όλους και όλοι για έναν", "μαζί είμαστε πιο δυνατοί". Με συζήτηση για την αντιμετώπιση του "σχολικού εκφοβισμού", αλλά και για τη στήριξη και αλληλεγγύη προς τους μαθητές και τις οικογένειες που αντιμετωπίζουν οποιοδήποτε πρόβλημα (οικονομικό, υγείας κ.λπ.), χρειάζεται να γίνει πρώτα και κύρια υπόθεση των συλλόγων, των σωματείων, των γονιών και φυσικά των ίδιων των μαθητών και φοιτητών-σπουδαστών, μέσα από τα μαθητικά τους συμβούλια, μέσα από τους συλλόγους τους. Σήμερα, για να σωθούν τα παιδιά και οι νέοι, το ΚΚΕ προτείνει και παλεύει για άμεσα μέτρα προστασίας, απέναντι στην κακοποίηση, απέναντι στη φτώχεια. Για μέτρα πρόληψης στο σχολείο, στους αθλητικούς και πολιτιστικούς φορείς. Για στήριξη της οικογένειας.

Για την προστασία και την ασφάλεια των εργαζομένων και των μαθητών στην ιδιωτική εκπαίδευση.

Το προδιαγεγραμμένο έγκλημα στα Τέμπη και οι συγκεκριμένες διαχρονικές ευθύνες των κυβερνήσεων για τα δεκάδες "Τέμπη" που ζούμε, αποδεικνύουν ότι όσο κυριαρχεί η σχέση κόστους-οφέλους ούτε σε δημόσια ούτε σε ιδιωτικά σχολεία μπορούμε να μιλάμε για απόλυτη διασφάλιση επαρκούς συντήρησης και εκσυγχρονισμού των υποδομών για να μην κινδυνεύουν παιδιά και εργαζόμενοι. Παρ' όλα αυτά, θεωρούμε αναγκαία, έστω και μέσα στις παρούσες συνθήκες, την ενίσχυση των κρατικών μηχανισμών ελέγχου για να διενεργούνται άμεσα προσεισμικοί έλεγχοι, πυρασφάλειας, κτλ. Άλλα και την αυστηροποίηση των ελέγχων σε κάθε πτυχή της εκπαιδευτικής διαδικασίας που σχετίζονται με ζητήματα ασφάλειας, όπως οι εκδρομές, κ.α.

Ακόμη πιο βασικό, όμως, θεωρούμε την απαλλαγή του εκπαιδευτικού από το φόβο να καταγγείλει οποιαδήποτε ανεπάρκεια που γεννάει κινδύνους στο σχολικό περιβάλλον. Το ίδιο, βέβαια, ισχύει και για καταγγελίες σχετιζόμενες με κάθε παραβίαση της παιδαγωγικής και εκπαιδευτικής δεοντολογίας (π.χ. καταδολίευση εξετάσεων). Αυτό δεν είναι μόνο θέμα νομοθετικής παρέμβασης, αλλά και οργάνωσης των ιδιωτικών εκπαιδευτικών στα σωματεία τους, προκειμένου να νιώθουν ασφαλείς για να καταγγείλουν οποιαδήποτε αυθαιρεσία των εργοδοτών τους. Η οργάνωση αυτή άλλωστε είναι ο μοναδικός τρόπος για να διεκδικήσουν αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας όλοι οι εργαζόμενοι και βέβαια και οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί.

Καλή δύναμη!
Δημήτρης Κουτσούμπας
ΓΓ της ΚΕ του ΚΚΕ